

Характеризуючи договір купівлі-продажу, слід зауважити, що часто на практиці виникають підміни понять договірних конструкцій зі сторони недобросовісних як продавців, так і покупців. Найчастіше це виникає із договором дарування. Втім, це потребуватиме подальшого наукового дослідження.

Список використаних джерел

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року. URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 23.10.2019).
2. Лунц Л.А. Внутрішньоторгова купівля-продаж. Москва: «Юрид.літ.», 1972. с.19.
3. Брагинский М.И. Договорное право. Книга вторая: Договоры о передаче имущества. Изд. 4-е, стереотипное. Москва: «Статут». 2002. С. 10-15.
4. Луць В. В. Контракти у підприємницькій діяльності. Київ: Юрінком Інтер, 1999. С.82.
5. Юридична енциклопедія. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін - Київ: Укр. енцикл.». Т.2. 1999. 236с.

Стець А.М.

студентка юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри

цивільного права і процесу ТНЕУ

Труфанова Ю. В.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИПЛАТИ АЛІМЕНТІВ В УКРАЇНІ

З огляду на сьогоднішній день, виплати аліментів є досить поширеною проблемою для суспільства. Одному з батьків призначається, як обов'язок, виплата коштів- аліментів. Проте, не всі виконують добросовісно це зобов'язання. Тому, в Україні, за останні 10 років виникла глобальна проблема, яка залишалася осторонь до 2018 року. Процедура встановлюється Сімейним кодексом України та іншими нормативно-правовими актами. Для повного розуміння та усвідомлення проблеми, пропоную конкретизувати недоліки та розглянути шляхи їхнього подолання.

Сімейний кодекс України визначає, що аліменти- це обов'язок утримання у визначених законом випадках одним членом сім'ї інших, які потребують цього [7]. Найчастіше аліменти призначаються для утримання неповнолітньої дитини. Тому, саме вони, найбільше страждають від невдалих шлюбів, сварок у сім'ї та інших дій батьків, які би створювали та посилювали стрес у дітей. На мою думку, після розлучення гостро постає питання про стягнення аліментів та їх розмір. Іноді, батьки самостійно можуть вирішити суму виплат аліментів, проте, коли вони не можуть дійти консенсусу, то звертаються до суду.

Отже, перейдемо безпосередньо до цієї проблеми. У чому її суть запитаєте Ви? Діло в тому, що не всі батьки є добросовісними по відношенню до свого обов'язку, тому винакає проблема незабезпеченості дитини. Проте є випадки, коли платник аліментів виконує свій обов'язок в повному обсязі. Для прикладу є чоловік з Херсонщини, якому суд призначив щомісячну виплату в

розмірі 1 500 грн., але він переплатив на 93 місяці вперед, а це приблизно 140 тис. грн. [2]. На мою думку, цей батько заслуговує поваги, тому, що це випадок один зі ста можливих.

Усвідомлюючи глобальність проблеми, Міністерство юстиції почало діяти та застосовувати санкції щодо боржників. Суть покарань полягає в тому, щоб ті, хто заборгували, усвідомили свої дії, та почали активно діяти на користь дитини, а не ухилятися від виконання обов'язку. Серед санкцій Міністерства юстиції можна виділити такі: обмеження права виїзду закордон; обмеження керування транспортними засобами; заборона використовувати зброю та полювати [1].

Якщо говорити про інші види обмежень, то варто виділити кримінальну та адміністративну відповідальність. При адміністративній відповідальності несплата аліментів на утримання дитини тягне за собою виконання суспільно корисних робіт на строк від 120 до 240 годин [3]. Якщо ж говорити про кримінальну відповідальність, то покарання більш суворіше - карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк від вісімдесяти до ста двадцяти годин або виправними роботами на строк до одного року, або обмеженням волі на строк до двох років [4, с.89-90].

Однією з проблем не виплати аліментів є те, що один з батьків(той, хто виплачує допомогу) аргументує свою заборгованість тим, що він безробітний. Проте, держава також подбала про таких осіб. Міністерство юстиції підписали з Державною службою зайнятості та Державною службою України з питань праці два меморандуми про співробітництво, які забезпечать подальше повернення заборгованих горе-батьками аліментів дітям [1].

За ініціативи Уряду Володимира Гройсмана рівно рік тому прийнято 2-й пакет законопроектів #ЧужихДітейНеБуває, покликаних захистити найменших українців [6]. Станом на сьогодні українським дітям вже виплачено 7,9 млрд грн боргів з аліментів, які раніше малеча не бачила роками. Крім того, закони значно посилили відповідальність неплатників аліментів. Більше того, було відкрито публічний реєстр неплатників аліментів (на момент підготовки матеріалу в ньому понад 169 тисяч прізвищ) [6]. Також дуже хорошим вирішенням проблеми не сплати є введення заборгованості за несплату. А саме: якщо борг складає більше 1 року, то цей борг буде збільшуватись боржнику на 20% без рішень суду. Якщо борг понад 2 роки, то сума боргу збільшиться на 30%. Якщо борг більше 3-х років – то на 50% [1].

На мою думку, ця новація є позитивною, оскільки боржник буде усвідомлювати, що йому ніяк не викрутиться, і все- таки буде сплачувати борг. Результати цього нововведення можна побачити по зменшеній статистиці боржників. Проте, не все так добре як здається. Так, проекти розроблено, створено і реалізовано, але реалізація проходить не в повному обсязі. Наприклад, у законі прописано, що за не сплату існують суспільно-корисні роботи, але механізм їх реалізації, кількість годин та оплата не зазначена. Тому, найчастіше, відбувається так, що за допомогою хорошого адвоката боржник може ухилитися від обов'язку, і це буде абсолютно законно.

Якщо говорити про досвід іноземних країн, то їхні санкції та заборони подібні до наших. Наприклад, такими країнами є Німеччина, Велика Британія, Канада та США. Але, такі країни як Франція та Швейцарія, застосовує більш

жорстокіші покарання- боржників чекає позбавлення волі на кілька років, шалені штрафи або позбавлення водійських прав [7]. На мою думку, Україна перебирає до себе досвід зарубіжних країн.

Здається, що все чудово- боржники виплачують аліменти, санкції діють, штрафи та заборони реалізуються, але, чіткого механізму, порівняно з іншими країнами, у нас немає. У нас є встановлена норма щодо обмеження використання вогнепальної зброї, але це «мертва норма» [6]. Пояснюю чому. Норма насправді ж існує, і навіть написана, але вони не застосовуються. Немає чітко вказаного органу, який буде вилучати ці права, немає інтернет бази даних, де це все фіксується. Отже, прогалини все-таки є, і можливість їх усунути також є, але для удосконалення необхідно не менше 5 років.

Отже, у підсумок можна сказати, що проблема виплати аліментів існує в нашій країні давно, але її вирішення розпочалося з 2018 року. Я задоволена, що така проблема була помічена та не залишається осторонь, адже до недавнього часу в моїй сім'ї також існувала це було присутньою. На мою думку, наша країна за наступні 5 років набере шалених оборотів на шляху до успішної демократичної держави, і ця проблема забудеться, оскільки вона стане не актуальною. Тому, бажаю нашій країні процвітаючих років, і менше боржників.

Список використаних джерел

1. Яку відповідальність несе боржник за несплату аліментів? URL: <https://www.zakjust.gov.ua/zapytannia-do-ministra/2438-yaku-vidpovidalnist-nese-borzhnyk-za-nesplatu-alimentiv-17072019> (дата звернення: 20.10.2019).
2. Херсонський тато сплатив аліменти на 8 років вперед. Міністерство юстиції. URL : <https://pravo.minjust.gov.ua/ua/news/408-hersonskiy-tato-splatyv-alimenty-na-8-rokiv-vpered>. (дата звернення: 18.10.2019).
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення економічних передумов для посилення захисту права дитини на належне утримання: Закон України від 03.07.2018 р. № 2475-VIII. *Голос України*.
4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Офіційний вісник України*. 2001. № 21. Ст. 264.
5. Шевченко І. Нові санкції для неплатників аліментів: не платиш – працюй. Не хочеш – в тюрму. *Інформаційне агентство «УНІАН»*. 2019. URL: <https://www.unian.ua/society/10420077-novi-sankciji-dlya-neplatnikiv-alimentiv-ne-platish-pracyuy-ne-hochesh-v-tyurmu.html>. (дата звернення: 20.10.2019).
6. Сімейний кодекс України: Закон України від 10.01.2002 р. № 2947-III. *Голос України*. 2002. № 38. С.137.
7. Аліменти: новели законодавства та українські реалії. URL: <https://genderindetail.org.ua/spetsialni-rubriki/tekst-s-zagolovkom/alimenty-noveli-zakonodavstva-ta-ukrainski-realii-134524.html>. (дата звернення: 20.10.2019).